

AMACZI VIKTOR EMLÉKÉRE

AMACZI Viktor 1939 február 11- én született Karád községben.

Ez évben lett volna 80 éves, amit nem ért meg. **2019 január 11.-én szabadult meg végleg fájdalmaitól, örökre kiválva az élők közösségéből.** Karácsonykor még lehetősége volt elbúcsúznia Magyarországra érkező szeretteitől, lányától unokájától, akik Amerikában élnek. A Korányi Korház hospice részlegén várta a halált melynek oka a már kezelhetetlen hasnyálmirigy rák volt. Feleségén, Zsuzsán kívül utolsó napjaiban közvetlen barátai látogatták. Betegágánál meglátogatta Őt, amit büszkén mondott el unokájának – egy háromcsillagos tábornok is. Ez a tábornok Dr. Lindner Miklós altábornagy volt, korábban a Magyar Néphadsereg Híradó és Automatizálási Csoportfőnöke.

Amaczi Viktor mérnök alezredes kötődése a híradó szolgálat-hoz egy életen át tartó kapcsolat. **Kötődése a Magyar Néphadsereghez 1954-ben kezdődött, amikor Mátyásföldön a II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskola másodéves növendékeként csizmát húzott.** Ez határozta meg egy életre pályafutását. Az akkori kor elvárásainak megfelelően szervezett, magas színvonalon kialakított és működő katonai középiskolából kikerülő állomány adta a későbbiek folyamán a korszerű hadsereg tisztikarának gerincét.

A tisztiiskola (Egyesített Tiszti Iskola – ETI) sikeres elvégzésével 1960 -ban Amaczi Viktort híradó technikusként hadnaggyá avatták.

Híradó műhely parancsnoki szolgálatát Kaposvárott kezdte. A technikai szolgálatnál bizonyított rátermettsége eredményeként, több alkalommal elismerve és kitüntetve a Műszaki Egyetem Villamos mérnöki nappali tagozatán az MN által beiskolázva, folytatta tanulmányait.

Mérnöki diplomájával tudományos munkatárs lesz az MN Haditechnikai Intézetnél.

Viktor életében nagyon büszke volt egyetemi végzettségére, nyelvtudására (angol és orosz nyelvből felsőfokú, németből középfokú nyelvvizsgával) MN haditorna bajnokságon elért helyezéseiért, amit az ETI csapatával terepfutáson szerzett.

Különösen büszke volt, szeretett családjára, tudományos fokozatot szerző pedagógus, később író feleségére és sikeres gyermekeire.

Széleskörű érdeklődése a haditechnikára és a világháborúk hagyományainak feldolgozására irányult. Tevékenységét a hazaszeretet és a szakma magas szintű gyakorlása jellemezte. Megbízható etalon volt ismereteiben, lexikális tudásával elkápráztatott. Verseket, dalokat 50 év távlatából is hibátlanul idézett. Műszaki adatokat, elsősorban repülő szerkezetek, harckocsi, híradó technika – de más fegyvernemek vonatkozásában is pontosan ismert.

A Haditechnikai Intézetnél az Intézetet reprezentáló” Haditechnika” újság szerkesztője lett. A pontossá lektorált, tudományos igényű kialakított havilap tükre volt tevékenységének, ami széleskörű elismertséget szerzett az Intézetnek is.

Egészségében viszonylag korán jelentkező gondok, családjában fia elvesztésével járó tragédia okán, nem fejezte be, így nem védte meg készített disszertációját.

1994-ben vonult alezredesként nyugállományba. Visszatért a híradók nagy családjába a Budapesti Nyugállományú Klub Híradó tagozatának tagjaként, a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület Elnökségének sajtó és a kommunikáció felelőseként.

Kiemelten fontos szerepet játszott nyugdíjas éveiben, a korábbi RÁKÓCZISTÁKAT tömörítő Tagozat közössége, ahol a vele azonos időben csizmát húzó, életen át tartó barátságokat generáló, egész életet meghatározó Iskola növendékeivel találkozhatott, ünnepelhetett és találkozhatott önmagával, emlékeivel adathordozókon digitálisan, kiadott könyvekben publikálva, rendszeresen megjelenő Tied vagyok Hazám újság oldalain.

Amaczi Viktor életében a pihenés legkedveltebb helye Balatonkenese, ott a nyarak eltöltése remek társaságokkal, válogatott személyekkel, színvonalas intellektuális magasságokban.

Törzshelye a HONVÉD ÜDÜLŐ.

Lehetősége szerint rendszeresen látogatta Amerikában élő lányát és kedvenc unokáját. Onnan mindig felfrissülve, remek élményekkel érkezett haza.

Teljes életet élt haláláig, remek aggyal.

Nyugodjék békében az Őt ismerők emlékező szeretetével!

Budapest 2019. 02. 05.

Kegyelettel, barátként emlékezve!

B. Nagy Péter